

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς προτάσεως Νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 179/1969, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν.971/1949».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Ἡ Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση κατὰ τῆς φασιστικῆς - ναζιστικῆς κατοχῆς, καθολικῆ, αὐθόρμητη καὶ ὀργανωμένη, ἀποτελεῖ ἀληθινὴ ἐποποιία στὴν νεώτερη ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τριάντα ὅμως χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν, ἡ Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση δὲν βρῆκε τὴν ἀντάξιαν νομοθετικὴν τῆς ἀποκατάστασης.

Πρόκειται γιὰ κατάσταση πρωτοφανῆ σὲ πανευρωπαϊκὸ ἐπίπεδο ποὺ μειώνει, ἀδικεῖ τὴν Ἐθνικὴ μας Ἀντίσταση, καὶ τὴν παρουσία τῆς χώρας καὶ τοῦ Λαοῦ μας στὸ μεγάλο συμμαχικὸ ἀγῶνα.

Στὶς Εὐρωπαϊκὰς χώρες, ἡ Ἀντίσταση κατὰ τῆς φασιστικῆς - ναζιστικῆς κατοχῆς, μὲ κύριο ἂν μὴ μοναδικὸ κριτήριο τὴν δράση κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ἀναγνωρίστηκε, τιμήθηκε, προβάλλεται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑψηλότερους τίτλους ἐθνικῆς τιμῆς καὶ οἱ ἀγωνιστές, οἱ ὀργανώσεις τῆς μὲ νομοθετικὰ καὶ ἄλλα μέτρα τῆς πολιτείας ἔτυχαν ἠθικῶν διακρίσεων καὶ ὕλικῶν παροχῶν.

2. Στὴν Ἑλλάδα, τὸ ἀρχικὸ νομοθέτημα, ὁ Α.Ν.971/1949 ἐνῶ διέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι κριτήριο τῆς ἀντιστασιακῆς ιδιότητος εἶναι ὁ ἀγῶνας κατὰ τῶν κατακτητῶν, στὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ (1, 2, 3, 4) θέτει περιορισμούς, δρους καὶ προϋποθέσεις, ἀσχετους ἢ καὶ ἀντιφατικούς μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοθετήματος.

Συγκεκριμένα, γιὰ τὴν ἀναγνώριση ὁμάδων, ὀργανώσεων, ἀρχηγῶν κ.λ.π. κατὰ τὰ ἄρθρα ἀπαιτοῦνται ὄχι μόνον ὅτι αὐτὲς ἀναγνωρίσθηκαν ὑπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων ἐξωτερικοῦ κ.λ.π. ἀλλὰ καὶ ὅτι «συνεμορφώθησαν πάντοτε μὲ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας αὐτῶν καὶ ἐτήρησαν πιστῶς τὰ πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον συναφθέντα σύμφωνα, δὲν παρήκουσαν, δὲ καὶ τὴν περὶ διαλύσεως διαταγὴν τῆς νομίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ προϋποθέσεις αὐτὲς εἶναι ἀσχετες πρὸς τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ Ἀντιστασιακῆς δράσεως. Γιατί ἡ δράση αὐτὴ ἐκδηλώθηκε ἀντικειμενικὰ μὲ τὶς μάχες, τὴν πολύτροπὴ ἀντιπαράθεση κατὰ τῶν κατακτητῶν μὲ τὶς φθορές, τοὺς περιορισμούς, ποὺ τοὺς προκάλεσε, συμβάλλοντες ἔτσι στὸν γενικώτερο συμμαχικὸ ἀγῶνα καὶ στὴν ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας.

Αἱ «ὁδηγίαι», αἱ «διαταγαί», τὰ «σύμφωνα» κ.λ.π. ἀποτελοῦν πολιτικὰ θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκδηλώθηκαν βεβαίως δξύτατες διαφωνίες ἐναντιῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων (Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς, Κυβερνήσεις ἐξωτερικοῦ Βρετανικῆ Πολιτικῆς κ.λ.π.) ποὺ δὲν ἀνήκουν στὸν τομέα καὶ στὶς ἐκτιμήσεις τῆς καθ' αὐτὸ Ἀντιστασεως. Ὁ τελευταῖος δὲ ὅρος «περὶ παρακοῆς εἰς τὴν περὶ διαλύσεως διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως» εἶναι καὶ χρονικῶς ἀσχετος πρὸς τὴν Ἀντίστασιν, γιατί ἀναφέρεται σὲ χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ ξένη κατοχὴ κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ ἡ Ἀντίσταση κατ' αὐτῆς εἶχαν λήξει. Συνεπῶς ἡ οἰαδήποτε συμπεριφορὰ τῶν ὀργανώσεων μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατοχῆς καὶ τῆς Ἀντιστασεως εἶναι ἀκατανόητο νὰ συσχετίζεται μὲ τὴν τελευταία καὶ μάλιστα νὰ τὴν ἀναίρει.

Ἐς σημειωθεῖ ὅτι ὁ Α.Ν.971/1949 ἐξεδόθη εἰς ἐκπλήρωση ἐπιταγῆς τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς διάτυπωθείσης εἰς τὸ Ζ' Ψήφισμά τῆς ἀπὸ 27/31 Ἰουλίου 1946. Τὸ ψήφισμα αὐτὸ δὲν περιέχει κανέναν ἀπὸ τοὺς ὄρους καὶ τοὺς περιορισμοὺς ποὺ διατυπώνονται στὸν Α.Ν.971/1949, ὁ ὁποῖος ἔτσι ἐμφανίζεται ἀντίθετος πρὸς τὸ ψήφισμα τοῦτο βασικὸ καὶ ἀυξημένης τυπικῆς ἰσχύος περὶ τῆς Ἀντιστασεως.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπταετίας τῆς δικτατορίας ἐδημοσιεύθη τὸ Ν.Δ.179/1969 τροποποιηθὲν ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ Ν.Δ.936/1971 καὶ τοῦ Ν.Δ.1099/1974 περὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστασεως.

626
καὶ τῆς Ἀντιστασεως. Τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἀποτελοῦν ὕβριν διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν, διότι ἐπιδιώκουν καὶ ἐπιτρέπουν τὴν ἀναγνώριση ὡς μετασχόντων αὐτῆς καὶ ὀργανώσεων ἢ προσώπων ἀναφανδὸν συνεργασθέντων μετὰ τῶν κατακτητῶν, ἀποκηρυχθέντων τότε ὑπὸ τε τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Ἐλευθέρων Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων. Εἶναι ἐθνικὸν χρέος ἡ ὀλοκληρωτικὴ καὶ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς κατάργησις τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν νομοθετημάτων.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω προτεινομένων τὴν ἐπιψηφισιν τῆς συνυποβαλλομένης προτάσεως Νόμου μὲ τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰουλίου 1976

Οἱ Προτείνοντες Βουλευταὶ

Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου, Ἰ. Χαρχαμπόπουλος, Ἰ. Ἀλευρᾶς, Ἰ. Φλώρος, Ν. Βγενόπουλος, Ἰ. Κουτσοχέρης, Γ.Δ. Παπαδημητρίου, Γ. Ψαράκης, Ἰ. Σκουλαρικής, Σὺλβα Ἀκρίτα.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ.179/1969 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν.971/1949.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ν.Δ. 179 τῆς 25 - 26 Ἀπριλίου 1969 «περὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστασεως», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καὶ πᾶσα τροποποίησασ αὐτὸ διάταξις, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυρεν.

2. Ὁ ἀναγκαστικὸς Νόμος 971 τῆς 29 Ἀπριλίου 1949 «περὶ ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τὰς Ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας καὶ ἐθνικὰς ὀργανώσεις ἐσωτερικῆς ἀντιστασεως» ὡς κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ν.Δ.1104 τῆς 23/24.9.1949, ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α.Ν. 1919 τῆς 20/27.8.51 καὶ τοῦ Ν.27 τῆς 10/10.10.1952, μετὰ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἐπανεφέρεται ἐν ἰσχύϊ θεωρούμενος ὡς μηδέποτε καταργηθεὶς, καὶ τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν.971/1949 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς : Κατὰ τὸν παρόντα Νόμον Ἐθνικαὶ Ἀνταρτικαὶ Ὅμαδες νοοῦνται αἱ ἐνοπλοὶ Ἀνταρτικαὶ Ὅμαδες αἱ ἀγωνισθεῖσαι κατὰ τὴν κατοχὴν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν ἀναγνωρισθεῖσαι καὶ ἐνταχθεῖσαι εἰς τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τελοῦσαι ἐν ἐπαφῇ μετ' αὐτοῦ ἢ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἢ τῶν ἀναγνωρισμένων ὑπ' αὐτῶν Γενικῶν Ἀρχηγῶν Ἀνταρτικῶν ὁμάδων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν.971/1949 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐθνικαὶ Ὅργανώσεις πληροφοριῶν καὶ δολιοφθορᾶς νοοῦνται αἱ ἐν Ἑλλάδι συγκροτηθεῖσαι Ὅργανώσεις αἱ ἀσχοληθεῖσαι : α) Μὲ τὴν συγκροτήσασιν καὶ διαβίβασιν, εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἀνταρτικὰς Ὅμαδας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἢ τὰς Ἐθνικὰς Ὅργανώσεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἢ εἰς τὸ Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, πληροφοριῶν φύσεως στρατιωτικῆς ἀφορωσῶν τὴν δύναμιν, σύνθεσιν, ἐφοδιασμόν, μετακινήσεις κ.λ.π. Στρατευμάτων Κατοχῆς ἢ

β) Μὲ τὴν ἐνέργειαν συστηματικῶν πράξεων δολιοφθορᾶς εἰς ἐγκαταστάσεις ἐν γένει αἱ στρατιωτικὰ ἔργα τῶν κατακτητῶν, εἰς πλωτὰ ἢ χερσαία μεταφορικὰ μέσα, ἀνήκοντα εἰς τοῦτους ἢ χρησιμοποιούμενα ὑπ' αὐτῶν κ.λ.π., ἐφ' ὅσον αἱ ἀνωτέρω ὀργανώσεις συνεκροτήθησαν ἢ ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Στρατηγείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἢ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Κυβερνήσεων ἢ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἢ τῶν Γενικῶν Ἀρχηγῶν, ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των μέσα, καὶ ἐξτελοῦν τὰς ἐντολάς αὐτῶν ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ἐθνικῶν Ἀνταρτικῶν Ὅμάδων ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 Ἐθνικῶν Ὅμάδων».